

Statsgarantiordningen indebærer, at kommunerne og amtskommunerne allerede pr. 1. juli i året før budgetåret har mulighed for at opnå fuldt kendskab til og sikkerhed for størrelsen af udskrivningsgrundlaget og de dele af udligningen, hvor udskrivningsgrundlaget indgår, for det kommende budgetår.

Det garanterede grundlag er knyttet til den faktiske indkomstudvikling i kommunen, idet udskrivningsgrundlaget baseres på en fremregning af kommunens eget, faktiske indkomstgrundlag. Kommunen har således fortsat en interesse i indkomstudviklingen, herunder erhvervsudviklingen i kommunen.

Kommunens eget, faktiske indkomstgrundlag fremskrives til garantigrundlaget med en af staten fastsat fælles fremskrivningsprocent. Dette indebærer, at der kan være en tilskyndelse for kommuner, der forventer at have en indkomstudvikling under landsgennemsnittet, til at vælge garantiordningen, mens omvendt kommuner, der forventer at have en indkomstudvikling over landsgennemsnittet, fravælger garantiordningen.

Den 1. juli i året før budgetåret udmeldes det statsgaranterede udskrivningsgrundlag og den statsgaranterede ejendomsværdiskat samt den statsgaranterede udligning. Kommunerne træffer herefter i oktober måned i forbindelse med budgetvedtagelsen afgørelse om valget mellem statsgaranti og selvbudgettering. Den enkelte kommune skal i den forbindelse tage stilling til en række parametre, der fastlægges af staten i selvbudgetteringssystemet, herunder skøn for folketal, lands- og hovedstadsgennemsnit, overudligningsbeløb m.m. For de kommuner, der selvbudgetterer, foretages der efterfølgende en slutafregning af skat og en endelig opgørelse af tilskud og udligning på basis af det faktiske beskatningsgrundlag for såvel kommunen som hele landet.

Efter de gældende regler foretages endvidere enten en positiv eller en negativ efterregulering for de kommuner, der har valgt at selvbudgettere samt efterfølgende efterreguleringer for alle kommuner for indkomstår op til 14 år tilbage i tiden.

2.2. Selvangiven og lignet indkomst

Efter de gældende regler sondres mellem selvangiven og lignet indkomst, således at udligningen alene sker på grundlag af den selvangivne indkomst.

Ved at holde ligningsprovenuet uden for den kommunale udligning, sikrer sondringen, at det statsgaranterede udskrivningsgrundlag ikke har fjernet ligningsincitamentet for kommunerne.

2.3. Den kommunale andel af ejendomsværdiskat, skat af aktieindkomst og pensionsafgifter

Ejendomsværdiskatten tilfalder efter gældende regler kommune og amtskommune i forholdet 2/3 henholdsvis 1/3, og staten afregner efter reglerne i lov om kommunal indkomstskat og lov om amtskommunal indkomstskat ejendomsværdiskatten til den enkelte kommune og amtskommune.

Staten afregner endvidere efter reglerne i den kommunale indkomstskattelovs § 16 b, stk. 5, en andel af aktieskatten over for kommuner og amtskommunerne.

Efter den kommunale indkomstskattelovs § 17 a afregner staten endelig den kommunale andel af afgifter til pensionsordninger m.v., hvoraf kommunerne modtager en andel i henhold til lov om beskatningen af pensionsordninger m.v.

2.4 Begrænset skattepligt

Personer, der er begrænset skattepligtige, skal efter den gældende lov svare kommunal indkomstskat af samme indkomst, hvoraf der svares indkomstskat til staten. Provenuet af de begrænset skattepligtiges indkomster tilfalder den kommune, der skal foretage slutligningen for de pågældende personer.

2.5 Fordeling af kommunale andele af selskabsskatter

For så vidt angår selskaber, foreninger og fonde m.v., svarer disse indkomstskat i henhold til selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven. Hovedreglen er, at den kommunale andel af selskabsskatterne tilfalder hjemstedskommunen.

Anses virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles andelen af indkomstskatten mellem kommunerne i det forhold, hvori nettoindtægten må anses for at være faldet i disse. Hvis en del af nettoindtægten hidrører fra virksomhed i udlandet, anses denne del at falde i de berettigede kommuner i samme forhold som den del af nettoindtægten, der hidrører fra virksomhed her i landet.

Kan nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart udledes af regnskabet, anses nettoindtægten som regel for at falde i disse i forhold til summen af de lønninger, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer. Nettoindtægten for banker og sparekasser fordeles i alle tilfælde mellem de berettigede kommuner efter lønningsreglen, medmindre kommunerne træffer anden aftale. Vedrører virksomheden fast ejendom, der er beliggende i flere kommuner, fordeles nettoindtægten herfra dog som regel i forhold til ejendomsværdierne i de pågældende kommuner, og med hen-